

2021

V tomto roce již si pomalu zvykáme na kovidová omezení, nicméně nesmíme zapomínat na včasnou a důkladnou přípravu na každý výlet včetně rozpisu VP:

Příjmení a jméno	datum narození	svátek	VP 1	VP 2
Čápová Hana	21. 11. 1950	15. 08.	08. 07.	07. 10.
Dibelka Josef	27. 05. 1949	19. 03.	20. 05.	09. 09.
Dibelková Hana	05. 06. 1947	15. 08.	03. 06.	16. 09.
Filipová Soňa	22. 04. 1950	28. 03.	06. 05.	02. 09.
Friebelová Eva	11. 05. 1962	24. 12.		
Hejna Petr	24. 03. 1953	29. 06.	29. 04.	26. 08.
Hejna Radek	20. 12. 1950	03. 07.	22. 07.	21. 10.
Hejnová Irena	08. 08. 1957	16. 04.	17. 06.	23. 09.
Honzerová Zdeňka	27. 03. 1938	23. 06.		
Hurdálek Petr	11. 03. 1950	29. 06.	22. 04.	19. 08.
Kollertová Alena	08. 07. 1955	13. 08.	10. 06.	16. 09.
Luštinec Ladislav	30. 11. 1952	26. 06.	15. 07.	14. 10.
Luštincová Věra	06. 11. 1957	08. 10.	01. 07.	30. 09.
Píšová Marta	17. 07. 1946	29. 07.		
Rohanová Jitka	08. 10. 1962	05. 12.	24. 06.	23. 09.
Stará Milada	31. 05. 1947	08. 02.	27. 05.	09. 09.
Starý Miroslav	25. 02. 1947	06. 03.	08. 04.	29. 07.
Stoklásková Mirka	06. 05. 1959	04. 05.	13. 05.	02. 09.
Žatecký Roman	07. 03. 1953	09. 08.	15. 04.	05. 08.

Vzhledem k velkému rozmachu elektrokol již od loňského roku zůstala vyčleněná mechanická sekce – Friebelová Eva, Honzerová Zdeňka, Píšová Marta.

25. 03. 2021

V sobotu 20. března nám v mobilech přistála zpráva:

Ahoj Šlapeťáci, přišlo jaro a čas našeho prvního výjezdu. Kdo bude mít chuť, sejdeme se k projížďce ve čtvrtek 25. 3. u vodníka (u školy) v 15 hodin. Těšíme se L+H+V.

A protože nám kola a vůbec pohyb jako takový chyběla, sešli jsme se v hojném počtu Čápová Hana, Dibelka Josef, Dibelková Hana, Hejna Petr, Hejnová Irena, Hejna Radek, Hurdálek Petr, Kollertová Alena, Luštincová Věra, Luštinec Láďa, Rohanová Jitka, Stará Milada, Starý Miroslav, Žatecký Roman.

Havlovce – U vodníka ... kolem školy ... nad „Lávkou“ do kopce u Sv. Jana Nepomuckého ... v Popluží výjimečně doprava (po „poznávacím okruhu U nás“) ... na Podhradí souběžně i po červené až k odpočívadlu u č.p.20 ... zde následovala porada jak dále s VP ... odhlasovány pouze narozeniny ... zpět po stejné trase ke škole ... kolem opraveného mostu k rybníku Jindra ... křižovatka u konce havlovického katastru a zpět k vodníkovi – 12 km

Čáповá Hana, Dibelka Josef, Dibelková Hana, Hejna Petr, Hejnová Irena, Hejna Radek, Luštinová Věra, Luštinec Láďa, Stará Milada, Starý Miroslav, Mirka Stoklásková, Žatecký Roman.

08. 04. 2021

Čáповá Hana, Hejna Petr, Luštinová Věra, Luštinec Lád'a, Stoklásková Mirka, Žatecký Roman

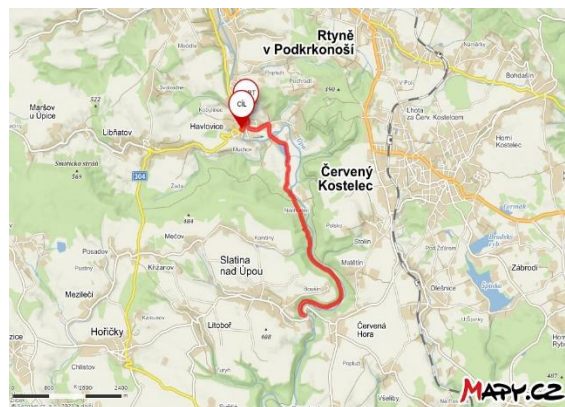
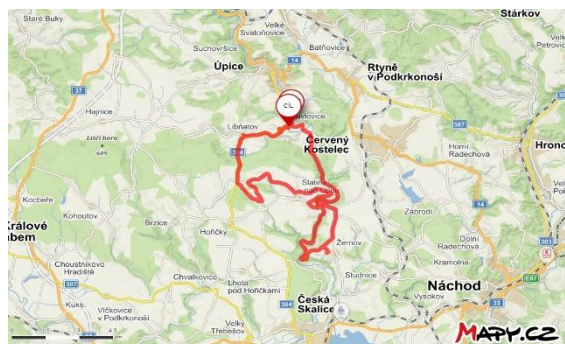
Ještě přede dvěma hodinami sněžilo ... Havlovice – U vodníka ... kolem školy ... přes „Lávku“ do Úpice ... Poděbradovou ulicí do Radčedále a dále do kopce směrem na Hajnici ... na křižovatce u Beranů doleva a znovu do kopce k Maršovu ... VP na odbočce k Pustinám ... a pak již jen s kopce Maršovem do Libňatova (je to divné, ale při této teplotě Hejnovi nebyli na zahradě) ... poslední brdek u Muchova a hurá do tepla – 18 km

15. 04. 2021

Čáповá Hana, Hejna Petr, Alena
Kollertová, Luštinová Věra, Luštinec
Lád'a, Mirka Stoklásková, Žatecký Roman.

1° nad 0, drobně sněží ... Havlovice
– U vodníka ... VP u Slatinského mostu (v
rámci zachování zdraví šlapetáckých
cyklistů Roman přivezl tekutý zázvor) ...
kolem rybníku Jindra zpět a hurá do tepla –
14 km

22. 04. 2021

Čáповá Hana, Hejna Petr, Hejna
Radek, Hejnová Irena, Kollertová Alena,
Luštinová Věra, Luštinec Lád'a, Mirka
Stoklásková.

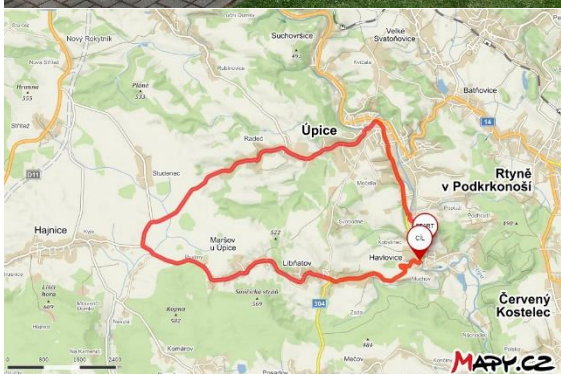
10°, svítí slunce, větrno ... Havlovice – U
vodníka ... kolem rybníku Jindra ... lesem
podél Úpy (strašné bláto) ... pod a následně
přes Slatinský most do Červené Hory a dále do Žernova ... kolem Rýzmburku a po druhém
břehu Úpy zpět ke Slatinskému mostu ... přes Boušín do Mečova ... na Litoboř a u Křižanova
na II/304 do Libňatova ... a hurá do tepla – 32,5 km

29. 04. 2021

Čáповá Hana, Dibelka Josef, Dibelková Hana, Hejna Petr, Hejna Radek, Hejnová Irena,
Kollertová Alena, Luštinová Věra, Luštinec Lád'a, Stoklásková Mirka, Žatecký Roman.

14°, střídavě svítí slunce a poprchá ... Havlovice – U vodníka ... přes Popluž ... na Podhradí
... doleva lesem na Končiny ... Farským lesem k silnici I/14 ... po 50 m zpět do lesa ... kolem
rozcestníku Devět křížů ke zřícenině Vízmburku ... zde VP a špekáčkování (v předstihu před
„čarodějnicemi“) ... zpět přes Náchodec kolem Jindry – 14 km.

06. 05. 2021

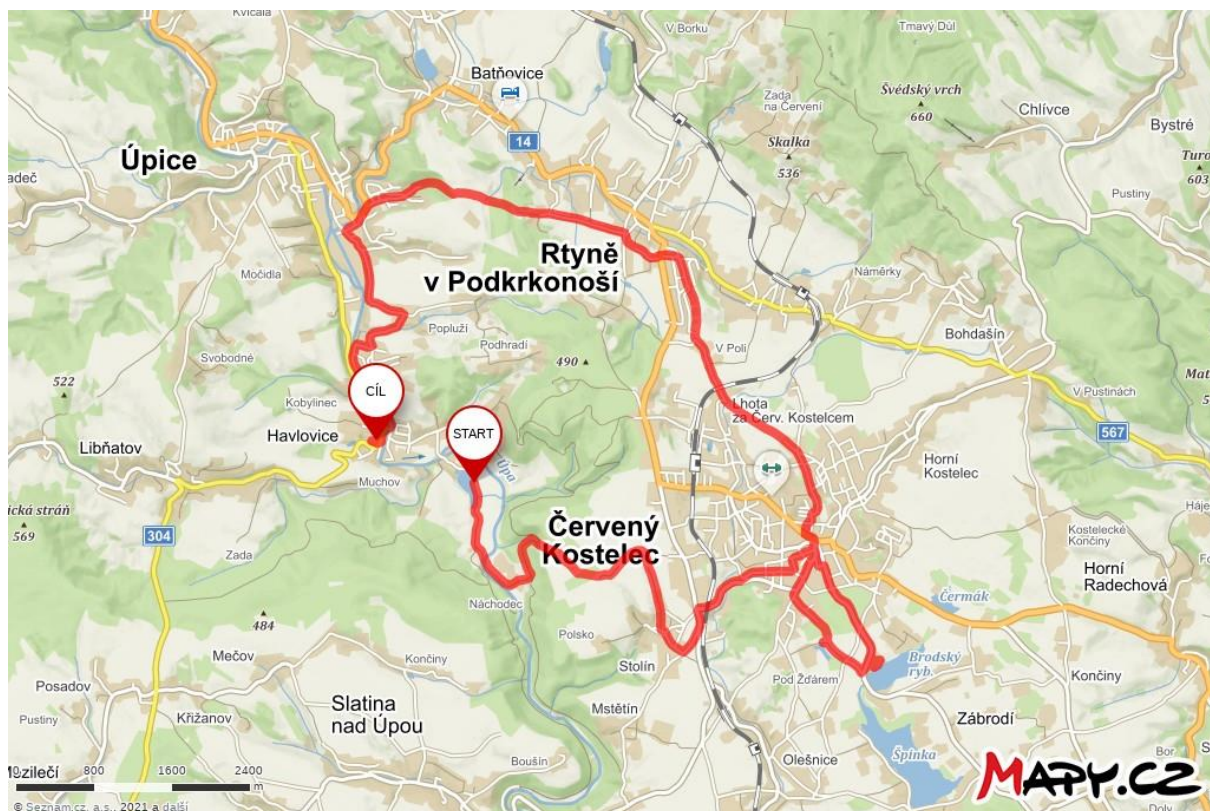
7 statečných – 7 samurajů –
sedmero krkavců = Dibelka Josef,
Dibelková Hana, Hejna Petr, Kollertová
Alena, Luštinová Věra, Luštinec Láďa,
Žatecký Roman.

9° nad 0, střídavě mrholí a svítí slunce –
stejně jako 08. 04. 2021 ... Havlovice – U
vodníka ... kolem školy ... přes „Lávku“ do
Úpice ... Poděbradovou ulicí do Radče ...
dále do kopce směrem na Hajnici ... na
křižovatce u Beranů doleva a znovu do
kopce k Maršovu ... tentokrát bez VP na
odbočce k Pustinám ... a pak již jen s kopce
Maršovem do Libňatova (je to divné, ale při
této teplotě Hejnovi nebyli na zahradě) ...
poslední brdek u Muchova a hurá do sucha
– 18 km

13. 05. 2021

Čápková Hana, Hejna Petr, Luštinová Věra, Luštinec Láďa, Stará Milada, Starý Mirek,
Stoklásková Mirka, Žatecký Roman.

14° nad 0, předpovědi deště se diametrálně liší – uvěřili jsme Finům, že nebude pršet ...
Havlovice – U vodníka ... kolem Jindry do Náchodce ... lesem (1. VP – Mirky Stokláskové)
k Červenému Kostelci ... před fabrikou nová asfaltka do Stolína ... přes hlavní silnici a
Českoskalickou, Husovou a Palackého k autobusovému nádraží s přestávkou u tulipánů ...
Manželů Burdychových k Broďáku ... zde závody v lovu kaprů – zrovna úlovek 75 cm/9,5 kg
... pak po cyklostezce 4018 k rybníku Krčmařík (2. VP – Mirka Starého) ... zpět do Červeného
Kostelce – přes náměstí, kolem ZŠ V. Hejny, divadla J.K. Tyla, sokolovny ulicí Lipky do
soukromého zahradnictví (nic jsme nekoupili) ... dále po cyklostezce 4095 do Rtyně
v Podkrkonoší (zde se oddělili Staří) ... po zelené k farmě muflonů u pily Na písku ... přes
Rtyňku do Úpice ... kolem Juty do Popluží ... poslední brdek ke Sv. Janu Nepomuckému a
hurá k okénku na hřišti (první letošní) – 23 km

24. 05. 2021 – „Uzené“

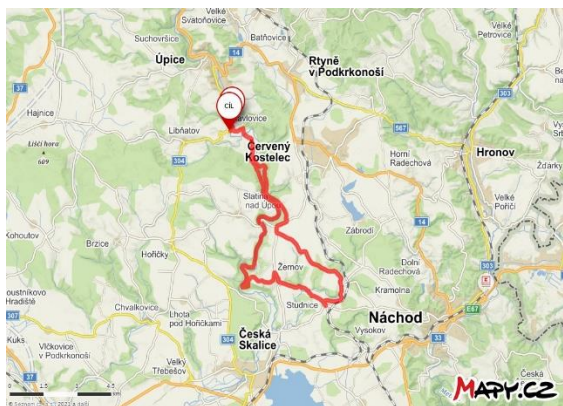
Čáповá Hana, Dibelka Josef, Dibelková Hana, Hejna Petr, Hejnová Irena, Hejna Radek, Luštinová Věra, Luštinec Láďa, Stoklásková Mirka, Žatecký Roman.

Havlovice – U vodníka ... kolem Jindry k Šiškovně ... lesem k přístřešku Slatinský mlýn (1. VP – Pepy Dibelky) ... dále k Červenému mostu ... za Pohodelskou lávkou doleva na Rýzmburk a Žernov ... po cyklostezce 4057 přes Třtice na Studnici ... v Řeznictví u Vacků:

2.VP
(uzená krkovice, hořčice, okurka a – Plzeň)

... zpět přes Řešetovu Lhotu, Všeliby, do Červené Hory ... dále po Justynčině stezce směrem na Stolín) ... za Žebráckou roklí doleva lesem k hájovně pod Boušínem ... po modré s odbočením na poznávací okruh U nás k mostu u Náchodce ... a kolem Jindry domů – 27,9 km

27. 05. 2021

Čáповá Hana, Dibelka Josef, Dibelková Hana, Hejna Petr, Hejnová Irena, Hejna Radek, Kollertová Alena, Luštinová Věra, Luštinec Láďa, Stoklásková Mirka

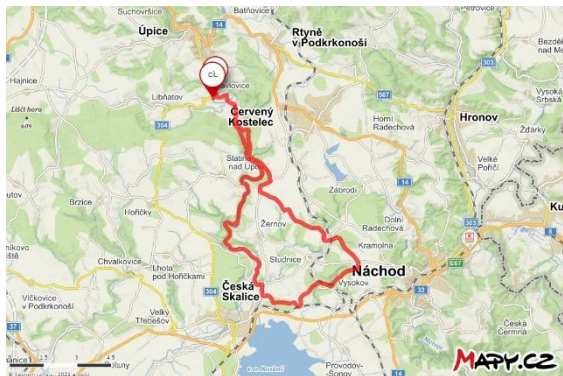
Svatojakubskou cestou ... vlevo po novém asfaltu do Stolína ... přes Olešnici ke Špince ... přes Kozákův kopec po 4091 na Končiny ... z Končin kolem Čermáku na Červený Kostelec ... přes Lhotu za Červeným Kostelcem ... u RobinOilu doleva zpět po státní na Č.K. ... po červené 4018 kolem Vízmburku do Havlovic ... celá trasa bez VP a proto konečná na hřišti – 26 km

03. 06. 2021 – za Havlovickými vodopády

Čápová Hana, Dibelková Hana,
Filipová Soňa, Hejnová Irena, Kollertová
Alena, Luštinová Věra, Luštinec Láďa,
Stará Milada, Starý Mirek, Stoklásková
Mirka, Žatecký Roman.

Havlovice – U vodníka ... kolem
Jindry k Šiškovně ... po červené 4018
k přístřešku Slatinský mlýn ... zde při 1.VP
jsme se rozhodovali, zda zkusíme najít (v
literatuře popisované) Havlovické
vodopády ... pokračujeme tedy dále až
k Červenému mostu ... k prvnímu –
Zlámaným vodopádům – je to doprava po
modré ... zde nastává dilema: když má být
ve vodopádech voda (což je asi důležité) tak
cesta k nim je bahnitá – a tak to vzdáváme
... pokračujeme do Babiččina údolí a dále
do Zlíče na zmrzlinu ... pak po 4055 do
Dubenské obory k pomníku bitvy 1866
(spící lev) ... pokračujeme po modré kolem
Dubenského Dvora do Lhotek ... pak po
silnici přes Řešetovu Lhotu, stoupákem na
Bakov, přes Všeliby do Červené Hory ... za
Červenou Horou míjíme (bez povšimnutí)
Žebrácký vodopád ... za hájovnou Pod
Boušínem (opět bez povšimnutí) odbočku
na Stolínské vodopády ... po modré
pokračujeme na Náchodec a kolem Jindry
zpět ... konečná na hřišti – 34 km

Pro ty, které by přeci jen vodopády
zajímaly, přidávám alespoň jejich fotky.

ŽEBRÁCKÝ VODOPÁD

ZLÁMANÉ VODOPÁDY

STOLÍNSKÝ VODOPÁD

KONČINSKÝ VODOPÁD

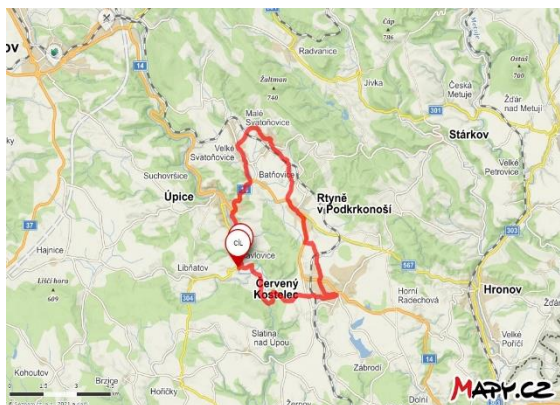

10. 06. 2021

Čáповá Hana, Dibelka Josef,
Dibelková Hana, Hejna Petr, Kollertová
Alena, Luštinová Věra, Luštinec Láďa,
Stará Milada, Starý Mirek, Stoklásková
Mirka, Žatecký Roman.

Havlovice – U vodníka ... přes
Popluž do Úpice ... kolem Batňovického
rybníka do Velkých Svatoňovic ... za
škola do kopce k odpočinkovému místu
Na Bremstu (VP-antiVP) ... pokračujeme

po modré k náměstí K. Čapka a dále po
červené k IDĚ ... pod tratí k bývalé skládce
... přes Rtyň v Podkrkonoší až k benzince
RobinOil ... zde pivní pauza (pánská) ...
pokračujeme po zelené a dále ulicemi Bratří
Čapků a 5. května na autobusové nádraží do
cukrárny ... zde zmrzlinová a kávová pauza
(dámská) ... zpět po červeno-zelené kolem
sportovního areálu a pak po zelené
(Svotojakubské cestě) do Náchodce a
kolem Jindry zpět ... konečná na hřišti
– 24 km

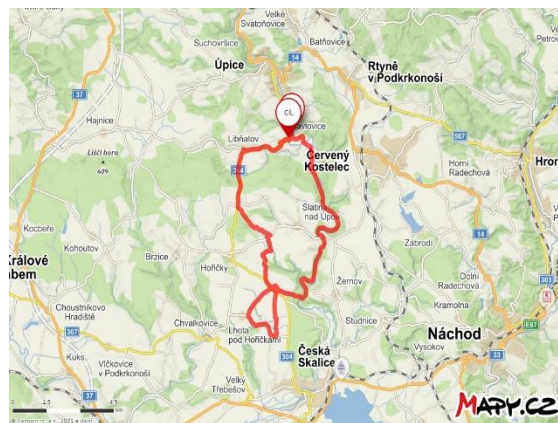

17. 06. 2021

Čápová Hana, Dibelka Josef, Dibelková Hana, Hejna Radek, Hejnová Irena, Kollertová Alena, Luštincová Věra, Luštinec Láďa, Stará Milada, Starý Mirek, Stoklásková Mirka, Žatecký Roman.

Havlovice – U vodníka ... klasika kolem rybníka Jindra ... přes Šiškovnu k Slatinskému mlýnu (1.VP) ... přes Červený most k Pohodelské lávce ... doprava a do kopce do Světlé ... přes II/304 Hostinku do Lhoty pod Hoříčkami ... pak k hospodě Větrník (doplnit pitný režim ... po 4098 a u jabloní doleva do Vestce ... pak na II/304 (a slunce praží dál) znovu přes Světlou a doprava na Litboř (Pepovi došla baterka) ... pokračujeme po modré a pak žluté do Křižanova ... sjezd do Libňatova k Hejnům ... naproti pod novým přístřeškem valná hromada k plánování příštího výjezdu (+2.VP) ... zpět do Havlovic ... konečná na hřišti – 28 km

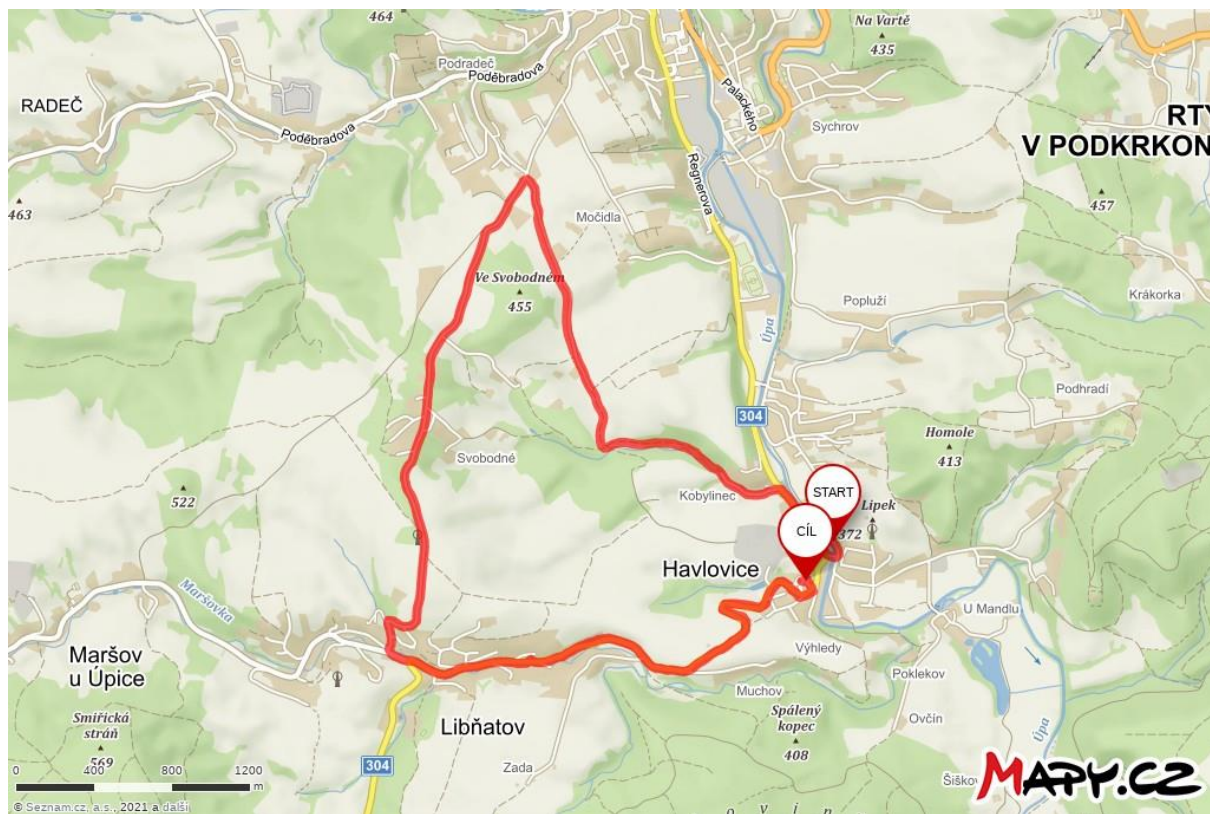

24. 06. 2021

Čápová Hana, Hejna Petr, Hejna Radek, Hejnová Irena, Kollertová Alena, Luštincová Věra, Luštinec Lád'a, Stará Milada, Starý Mirek, Stoklásková Mirka, Žatecký Roman.

Dodatečná oslava kulatin Radka Hejny a Hanky(kvůli Covidu nemohla proběhnout v řádném termínu) : Havlovice – U vodníka ... kolem Ameriky ... Kobylincem po Poznávacím okruhu U nás ... U Lipek doleva a po silnici (a po cyklotrase 4092) do Svobodného ... kolem vysílače sešup do Libňatova ... a před čp. 183 doprava přes Maršovku do nového obecního altánu ... vyměnit kola za kávu, zákusky, chlebičky, přípitky a nápoje, posléze i opékání špekáčků (počasí stále drží) ... a nakonec zpět domů – 8 km

01. 07. 2021

Čáповá Hana, Dibelková Hana,
Hejna Petr, Hejna Radek, Hejnová Irena,
Filipová Soňa, Luštinová Věra, Luštinec
Láďa, Stará Milada, Starý Mirek, Žatecký
Roman.

Chystá se déšť, uvidíme, jak to
dopadne : Havlovice – U vodníka -první
letošní oprava píchlé pneu Mirka Starého ...
15,30 kolem Ameriky ... Kobylincem a
dále lesem k silnici do Svobodného ... zde
nás chytil déšť, bez bouřky, schováváme se
po stromy ... nepřestává pršet a tak
ukončujeme hrdinství a přes Úpici míříme
domů ... přestává pršet ... zastavujeme se
U lávky ... převlékáme se do zbytku
suchého, Saša nám zatopil, a tak bereme za
vhod útulné hospůdce ... a po grogu,
Krakonoši a hranolcích s Balkánem
nakonec zpět domů – 8 km

08. 07. 2021

Čápová Hana, Filipová Soňa, Dibelková Hana, Hejna Petr, Hejna Radek, Hejnová Irena, Kollertová Alena, Luštinová Věra, Luštinec Lád'a, Stará Milada, Starý Mirek.

Havlovice – U vodníka ... nejasné počasí tak raději po silnici do Úpice ... vzhledem ke stavebním uzávěře přes autobusák a most II. odboje ... za silného provozu Palackého ulicí a u Penny doleva přes most a směrem na Radeč ... na rozcestí doprava do Studence ... u hrobu obětí války 1866 doleva a dolů z kopce do Hajnice ... letos poprvé občerstvení v hospůdce u dětského hřiště v centru obce ... zpět se vracíme po 4136 přes Kyje do Maršova u Úpice a dále Libňatovem domů do Havlovic – 29,8 km

09. 07. 2021

Kdo v srdci žije, neumírá.
Fr. Hroba

V hlubokém zármutku oznamujeme všem přátelům a známým smutnou zprávu, že nás navždy opustil náš drahý a milovaný manžel, tatínek, dědeček, syn, bratr, tchán, švagr a strýc pan

Josef Dibelka

Zemřel náhle v pátek dne 9. července 2021 ve věku 72 let.

Poslední rozloučení s našim drahým zesnulým se uskuteční ve čtvrtek dne 15. července 2021 v 14:00 hodin ve smuteční obřadní síni na hřbitově v Úpici.

Havlovice 225

jménem pozůstalých

manželka Hana
syn Marek s manželkou Renatou
syn Josef
vnoučata Kubík a Linda
maminka Marie
bratr Jiří s rodinou
sestra Eva s rodinou
a ostatní zarmoucení příbuzní

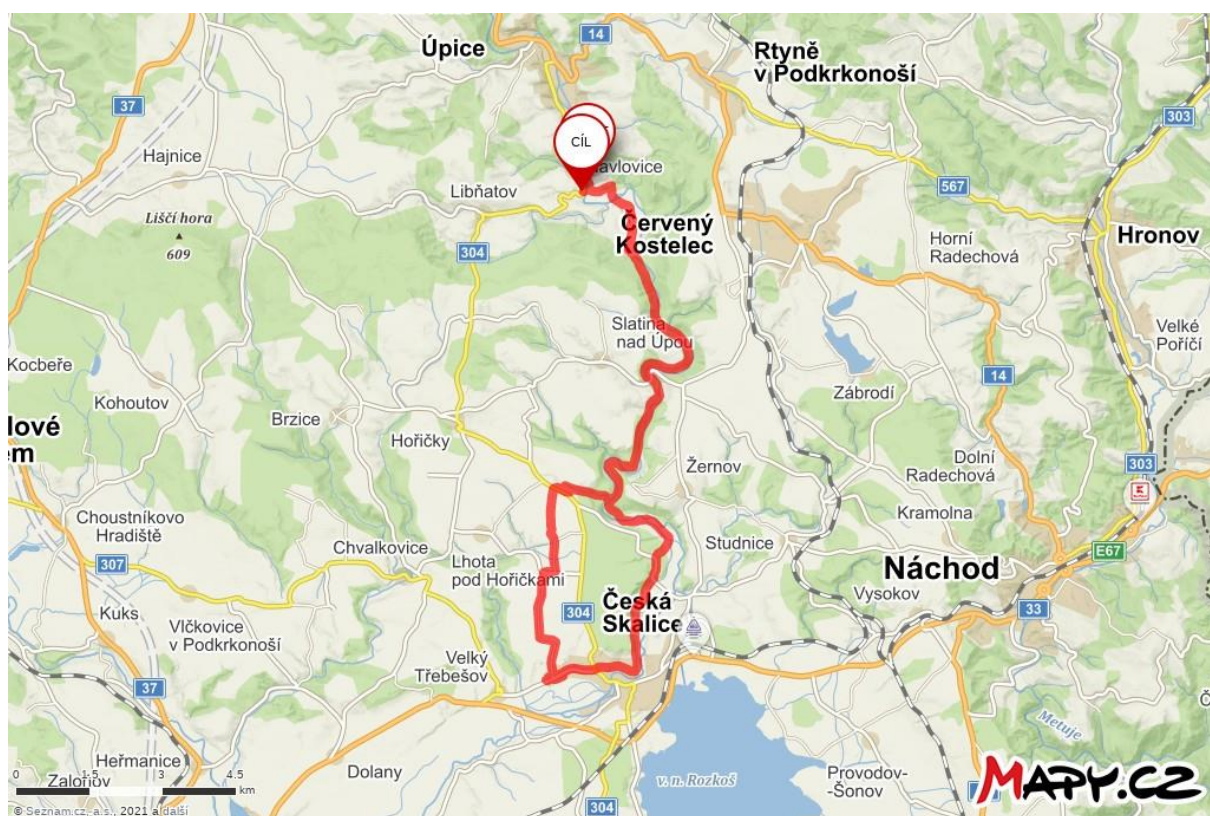

Pepo, nikdy na Tebe nezapomeneme.

22. 07. 2021

Čápová Hana, Filipová Soňa, Hejna Petr, Kollertová Alena, Luštinová Věra, Luštinec Lád'a, Stará Milada, Starý Mirek, Stoklásková Mirka, Žatecký Roman.

Konečně cykloturistické počasí, neprší a není vedro : Havlovice – U vodníka – VP za Pepu Dibelku ... po cyklotrase 4018 kolem rybníku Jindra, přes Šiškovnu cestou Boženy Němcové k Slatinskému mlýnu (VP2) ... trasa pokračuje přes Červený most a Pohodelskou lávku do Světlé ... pak náblížkou „U křivé jabloně do Vestce a dále po červené Svatojakubské cestě jabloňovými sady do České Skalice – místní část Zájezd ... zde jsme zakufrovali do restaurace Luční penzion ... po telefonátu Toholovi jsme našli správnou lokaci = obecní restaurace se sportovním a dětským areálem a tajemnou paní hostinskou, která již na nás čekala i s občerstvením ... jídlo i pití jsme po hodině přeprali a konečně vyrazili přes Českou Skalici a cyklotrasou 4018 naučnou stezkou Babiččino údolí kolem Ratibořického zámku k pomníku Babičky s vnoučaty ... pak již známou trasou přes Bílý a Červený most k odpočívadlu Slatinský mlýn (VP3) ... a nakonec zpět domů – 35,0 km

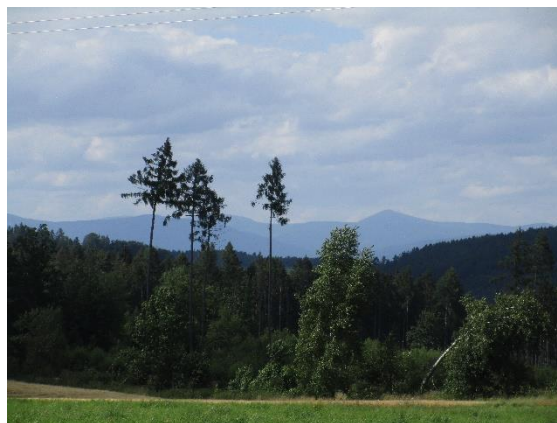

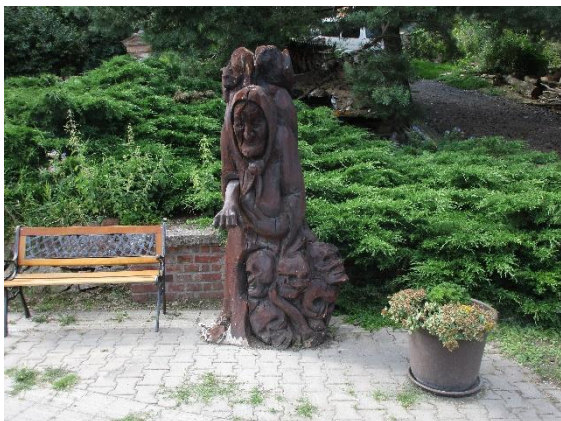

29. 07. 2021

Čápková Hana, Filipová Soňa, Hejna Petr, Hejnová Irena, Kollertová Alena, Luštincová Věra, Luštinec Láďa, Stará Milada, Starý Mirek, Stoklásková Mirka, Žatecký Roman.

Havlovice – U vodníka – pro velký úspěch minulé trasy do Zájezda a hlavně z pocitu dluhu za pohoštění od paní hostinské jedeme znova, tentokrát trochu jinou trasou ... po silnici na okraj Libňatova a doleva přes místní část Zada ... pak chvilku po silnici a před Křižanovem nás Irča vede opět do přírody ... trasa pokračuje přes Mečov a Tábor do Litoboře ... pak přes Světlou doprava na Hostinku a kolem Větrníku na 4098 a pak již po známé cestě Boženy Němcové do Zájezda v České Skalici ... zde se od paní hostinské dozvídáme, jak to bylo minule s občerstvením: „... *obložené mísy si telefonicky na pátou hodinu objednala skupina deseti cyklistů, ale shodou okolností se zpozdili a Vás bylo rovněž deset, ale nemusíte mít výčitky, také je jsme nakrmili*“... tentokrát jsme si objednali občerstvení sami a posléze jsme vyrazili přes Českou Skalici a cyklotrasou 4018 naučnou stezkou Babiččino údolí kolem Ratibořického zámku k pomníku Babičky s vnoučaty ... tentokrát pokračujeme od Bílého mostu kolem zříceniny Rýzmburku přes Žernov do Červené Hory ... odpojuje se Irča, posléze i Staří a my pokračujeme lesem k hájovně Pod Boušínem a dále po modré kolem Náchodce a přes Úpu kolem Jindry, u Mandle znova přes Úpu a pod zvonici v Havlovicích potřetí přes Úpu a nakonec zpět domů – kupodivu, ač jsme jeli jinudy, opět 35,0 km

DOVOLENÁ 2021

Letošní, už druhý „kovidový rok“ se projevil i při plánování **dovolené**, kdy jsme do poslední chvíle sledovali televizi, zda se něco nepokazí a zda vůbec vyjedeme. Nicméně jsme v sobotu – tradičně od Hejnových z Libňatova – vyrazili do penzionu U Kašných v Mníšku pod Brdy. Zbytek dne, kromě jízdy samotné, se odehrál při ubytování a rekognoskaci Rymaně (součást vlastního města Mníšek pod Brdy a nejbližšího okolí).

Město Mníšek pod Brdy se nachází 27 km od Prahy na úpatí Brdského hřebene. Je tvořeno třemi katastrálními územími – Mníšek pod Brdy, Rymaně a Stříbrná Lhota.

Mníšek pod Brdy je přirozeným centrem turistického ruchu regionu. Především jsou zde dobré podmínky pro cykloturistiku, pěší turistiku a ve městě a okolí se nachází řada kulturních památek. Za zmínku stojí především státní zámek v Mníšku pod Brdy, barokní areál Skalka, kostel sv. Václava s farností na náměstí a hustá síť cyklotras a turistických stezek.

První písemná zmínka o Mníšku pochází z roku 1348. Objevuje se v zákoníku Karla IV. Maiestas Carolina, v němž král nařizuje, aby tvrz a městys Mníšek navždy zůstal majetkem koruny a byl propůjčován pouze na omezenou dobu královským manům. Historie a osud Mníšku byl odjakživa spjat se zemskou stezkou mezi Čechami a Bavorskem. Ta přinášela Mníšku čilý obchodní ruch, clo, ale i různé povinnosti, např. zajištění bezpečnosti na „Zlaté stezce“. Proto bylo za manství odvážného a schopného vladyky Jana z Lestkova uděleno Mníšku hrdelní právo.

Od počátku 15. století již lze hovořit o městě s vlastním znakem, hrdelním právem a ambicí stát se městem královským. Bohužel husitské války se podepsaly na Mníšku tak jako na celém království. Jan z Lestkova patřil mezi přívržence katolické strany a snad i proto byla za husitských válek mníšecká tvrz pobořena. Po skončení husitských válek přišli v roce 1487 do Mníšku **Vratislavové z Mitrovic**. V roce 1503 král Vladislav Jagellonský vyvazuje panství z manského úvazku a Mitrovici se na více než 150 let stávají suverénními mníšeckými pány. Za jejich panování jsou zmiňovány tři podzámecké rybníky a pivovar s výrobou speciálního černého piva. Během třicetileté války městem několikrát prošlo švédské vojsko. Nejhorší byl rok 1639, kdy byla vypálena mníšecká tvrz, kostel i fara, zničen vodovod a protrženy hráze rybníků. Mníšek i okolní vsi a osady byly v troskách a na čas téměř vylištěny. Roku 1655 koupil zpustlé panství bohatý pán **Engel z Engelsflussu** a bylo to velké štěstí pro Mníšek, protože Engel a jeho potomci pozvedli celý kraj. Za poddané po určitý čas platil daně, obnovil vodovod, postavil zámek, klášter s kostelíkem Skalka na brdském hřebeni a na místě válkou vypálené a pobořené vsi vzniká živé městečko. Po pánech z Engelsflussu přišel do Mníšku zbožný rod **Unvertů**. Ti zde nechali postavit nedaleko starého chátrajícího kostela nový barokní kostel a dokončili také stavbu skaleckého areálu. Za jejich přispění je na Skalku uveden řád františkánů a byla zde postavena křížová cesta a panská hospoda. Po Unvertech přejali zdejší panství **Pachtové z Rájova**, **Schnirdingové** a nakonec **Kastové z Ebelsbergu**, jimž byl celý majetek pro jejich postoj v době nacistické okupace roku 1945 konfiskován.

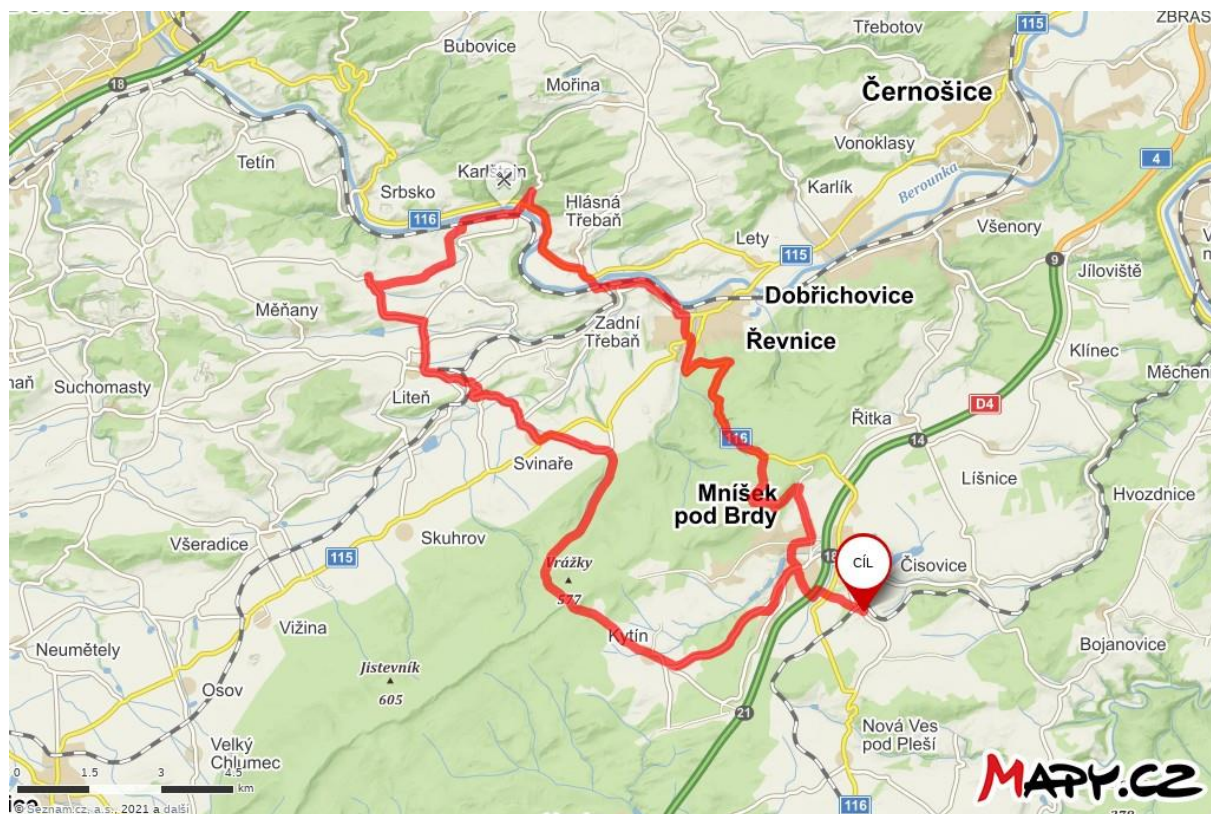
Zajímavou kapitolou města je také těžba železné rudy. Ta se zde těžila v různém množství od roku 1740 až do roku 1967. Původně se ruda dopravovala do hutí ve Staré Huti u Dobříše, později do Řevnic. V 50. letech rozhodla tehdejší vláda o výstavbě nových hrudkovacích pecí přímo v Mníšku. Brzy je zřejmé, že ani nová technologie rotačních pecí nezajistí podniku prosperitu, a proto bylo ukončeno zpracovávání železa. Stávající prostory byly využity pro zpracování hliníku a jako další metalurgické výroby. V letech 1960–1974 bylo město součástí okresu Příbram, od 1. července 1974 přešlo, v souvislosti s rozšiřováním území hlavního města Prahy, pod okres Praha-západ.

08. 08. 2021

Čápová Hana, Forejtník Eda, Forejtníková Jana, Hejnová Irena, Hena Radek, Luštincová Věra, Luštinec Láďa, Stará Milada, Starý Mirek, Stoklásková Mirka, Žatecký Roman.

Rymaně, Penzion u Kašných 9,30 ... podjezdem po dálnici do Mníšku pod Brdy ... kolem zámku pak Lhoteckou a Řevnickou ulicí k Přírodnímu parku Hřebeny ... stoupák (pochopitelně ne první) k baroknímu areálu Skalka ... *Budova barokního kláštera byla postavena v letech 1692-93 v blízkosti již existujícího kostelíka sv. Máří Magdalény. Stavitelem byl Kryštof Dienzenhofer. Kromě benediktínů zde až do první třetiny 19. století působili františkáni. Po roce 1945 byla vlivem těžby železné rudy narušena statika kláštera. Z bezpečnostních důvodů byla z kláštera sejmuta střecha a nic tak nebránilo v jeho neřízeném chátrání. Teprve po roce 1989 se začalo blýskat na lepší časy, kdy byla budova kláštera obnovena a roku 2001 zpřístupněna veřejnosti. V současnosti prostory slouží pro pořádání výstav a koncertů. Kostelík Máří Magdalény z r. 1693 je dominantou brdského hřebene. Byl vybudován stavitelem Kryštofem Dienzenhoferem na náklad Serváce Ignáce Engela z Engelsflussu ...* pokračujeme kousek po cyklostezce 8131, pak po 8129 a následně po žluté přímo lesem na silnici II/116 a dlouhým sjezdem do Řevnice ... zde chvíli o místních komunikacích až nakonec pěšinou na nádraží ... zde přenášíme kola na most pro pěší přes Berounku ... pak již bez překážek Karlštejnskou ulicí ke Karlštejnu ... prohlídka podhradí, povinné fotografování, občerstvení (vracíme zkyslou polévku) a hledáme jinou cestu zpět ... cyklostezkou 8219 kolem železniční zastávky Karlštejn ... poté hrozným

stoupákem (alespoň 15%) Krupnou, pak po náhorní plošině do Korna ... navigace sice ukazuje po modré a zelené naučné stezce Liteň do přírody, ale raději zůstáváme na silnici a pokračujeme přes Dolní Vlence a Liteň do Kytína ... zde si dááme pívko v restauraci u hasičů a omylem vynecháváme místní Pivovar Kytín ... *Pivovar vznikl v roce 2017. Hlavním produktem je výčepní Kytínská 10° a dále tři druhy ležáku a jeden speciál Kytínská 13°.* ... pak už to je brnkačka po cyklostezce 8131 do Mníšku pod Brdy kolem kostela a zámku a pod dálnicí do Penzionu u Kašných – 45,0 km.

Mníšek pod Brdy od Kláštera na Skalce

Klášter Na Skalce byl vybudován v letech 1692-93 Kryštofem Dienzenhofem na náklad Engela z Engelfussu po morové epidemii

09. 08. 2021

Rymaně, Penzion u Kašných 9,30 ... od Penzionu u Kašných 150 m směrem na Mníšek pod Brdy a pak honem do přírody po společné modré a zelené cyklostezce „Mníšecko-M“ a „Mníšecko-Z“ přes Zahořany k památníku sv. Václava - *Mohutný žulový kvádř s reliéfem českého knížete sv. Václava nechal postavit doc. MUDr. Svatopluk Basař ze sanatoria Na Pleši roku 1938* - a dále po modré „Mníšecko-M“ až do Bojanovic ... pak kolem Přírodního parku Střed Čech do Masečína ... pak po žluté Nad Kocábou z 300 m n.m. po obrovských kamenech do Údolí Kocáby do 230 m n.m. – dle byla cedule „NESJÍZDNÉ“ ... poté lávkou přes Kocábu a asfaltkou po „7“, „EV7“, „Vltavská“ do Slap ... několik hospod zavřených – je přece pondělí až jsme konečně jednu našli a poobědvali jsme ... pak až na vodní elektrárnu Slapy ... rozhodujeme se kudy zpět ... chceme zkusit po „Replikou 1. trasy KČT“ do Štěchovic – kam nás vede navigace, ale to po 50ti metrech musíme vzdát pro absolutní neschůdnost!!! ... vracíme se do Slap ... rozhodli jsme v navigaci vyměnit horská kola za silniční a vyrážíme po asfaltu do Buše, kolem Nové hospody u Nových Dvorů až do Nového Knína ... zde přestávka na kávu a zmrzlinu (Muzeum zlata bylo zavřeno) ... po občerstvení jedeme stále po silnicích do Nové Vsi pod Pleší, kde je Muzeum Trabantů, ale Jana zadržela Edovi návštěvu, tak pokračujeme na Zahořany (křížíme ranní trasu) a končíme v Penzionu u Kašných – 46,0 km.

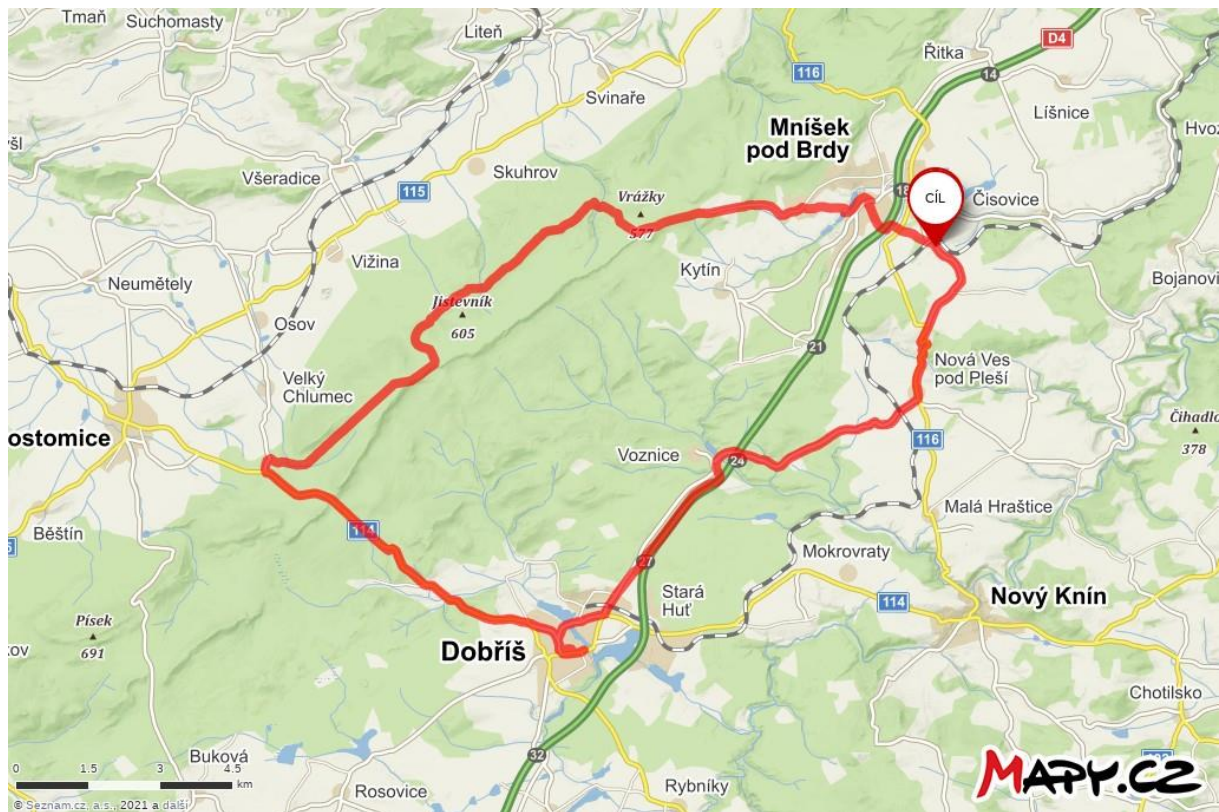

10. 08. 2021

Čáповá Hana, Forejtník Eda, Forejtníková Jana, Hejnová Irena, Hejna Radek, Luštincová Věra, Luštinec Láďa, Stará Milada, Starý Mirek, Stoklásková Mirka.

Rymaně, Penzion u Kašných 9,30 ... od Penzionu u Kašných pod dálnicí do Mníšku pod Brdy ... po zelené cyklostezce „Mníšecko-Z“ na Vrážky (577 m n.m.) ... okolo VEGY - *Bývalá základna Protiletadlové raketové základny VEGA, známější pod označením Klondajka je dnes již opuštěná. Její historie sahá do 80. let minulého století a byla vybudována mezi lety 1981–1985. Útvar byl vyzbrojen raketami dalekého doletu S-200. Po opuštění armádou v roce 2002 nějaký čas jen chátrala. V současnosti se v části areálu nachází Centrum aplikovaného výzkumu Dobříš. To podporuje firmy, které usilují o uvedení nejnovějších vědeckých poznatků a technologií do praxe ...* a dále po červené do Malého Chlumce ... tím skončila příroda a pokračujeme po silnici do Dobříše ke Kostelu Nejsvětější trojice a pak do zámku ... *Současná podoba rokokového zámku se znaky francouzské architektury pochází z let 1745–65. Až do roku 1945 byl ve vlastnictví rodu Colloredo-Mannsfeld. Po 2. světové válce byl objekt zestátněn a až do roku 1989 sloužil jako Domov spisovatelů. Od roku 1998 je v soukromém vlastnictví ...* dnes bylo možno si prohlédnout jen francouzský a anglický park ... po prohlídce a následném občerstvení následovala cesta domů opět po silnici přes Voznici, Novou Ves pod Pleší a Zahořany - 44,0 km.

Roman s Hankou si stříhli (autem)
Karlštejn :

Základní kámen nejvýznamnějšího a bezesporu nejznámějšího českého hradu byl položen římským císařem a českým králem

Karlem IV. roku 1348 mimo jiné za účelem uložení korunovačních klenotů a svatých ostatků. Dnešní podoba je výsledkem zásadní přestavby v letech 1887-99, která ve snaze vrátit hradu gotický vzhled setřela do značné míry i prvky předchozích slohů.

Jednou z nejvzácnějších částí Karlštejna je kaple sv. Kříže - místo uložení korunovačních klenotů a svatých ostatků. Pozlacená klenba spolu se 127 deskovými obrazy mistra Theodorika vytváří jeden z nejzachovalejších gotických interiérů na světě. Pro návštěvu si můžete zvolit některý ze 3 prohlídkových okruhů, které vás provedou soukromými i reprezentačními komnatami Karla IV., Mariánskou nebo Velkou věží, Hradním lapidáriem a také zmiňovanou kaplí sv. Kříže.

a Koněpruské jeskyně :

Český kras je největším a nejvýznamnějším krasovým územím v Čechách. Tvoří jej prvohorní mořské usazeniny v pásu mezi Prahou a Zdicemi s velmi kvalitními vápenci. V jeho jihozápadní části, ve vrchu Zlatý kůň po odstřelu v lomu vnikli 14. září 1950 skalníci (dělníci v lomu) do krátké jeskynní chodby, na jejímž konci byl v závalu drobný otvor s průvanem. O měsíc a den později pronikli do pokračování chodby a objevili dnešní Kukulův dóm, ústí Letošníkovy propasti a Starou chodbu. Do konce roku 1950 byly objeveny další prostory včetně svrchního patra se stopami po středověké penězokazecské dílně.

Potvrdila se tak pověst o pasáčkovi, který prý na Zlatém koni kdysi objevil jeskyni s loupežníkem na hromadě peněz. I přes přijatý úplatek za mlčení se chlapec vrátil s chamtivými, po penězích prahnoucími vesničany, ale podruhé už díru do země nenalezl. Až po znovuobjevení Koněpruských jeskyní byl sotva průlezný otvor nalezen z nitra jeskyní. V penězokazecské dílně byly nalezeny polotovary falešných mincí v různých fázích zpracování až po zmetky hotových mincí. Drobné mince s ražbou českého lva v perlovci napodobovaly stříbrné drobné peníze Jiřího z Poděbrad. Plíšky pro padělky byly vyráženy z měděného plechu a postříbřovány amalgámem stříbra. V části jeskyně penězokazi také přechodně žili. V ohništi byly dochovány kosti zajíců, drůbeže, skotu, ptáků i psů. V místních kronikách nebyl nalezen žádný zápis o přistižení penězokazů a tak dodnes není známo, kdo falešné dílo provozoval.

Miliony let vývoje Koněpruských jeskyní se odráží i na jejich výzdobě. Najdeme různé typy krápníků od hráškovitých koralitů po hůlkovité stalaktity, z vysokých komínů stékají sintrové vodopády a jsou zde i hrázky a sintrová jezírka, v nichž bylo možno najít jeskynní perly. Světová rarita, koněpruské růžice obsahující opál, jsou starší více než jeden a půl milionu let. Výzdobu jeskyní tvoří převážně kalcit, kromě zmíněného opálu nalezneme také aragonit, křemen, apatity a sádrovec. Na stěnách jeskyní můžeme pozorovat množství zkamenělin mořských živočichů.

V lomu na Zlatém koni byl v roce 1868 vylomen i jeden ze základních kamenů Národního divadla v Praze. Proto je Zlatý kůň zobrazen ve foyer první galerie divadla na obraze Vincence Beneše.

11. 08. 2021

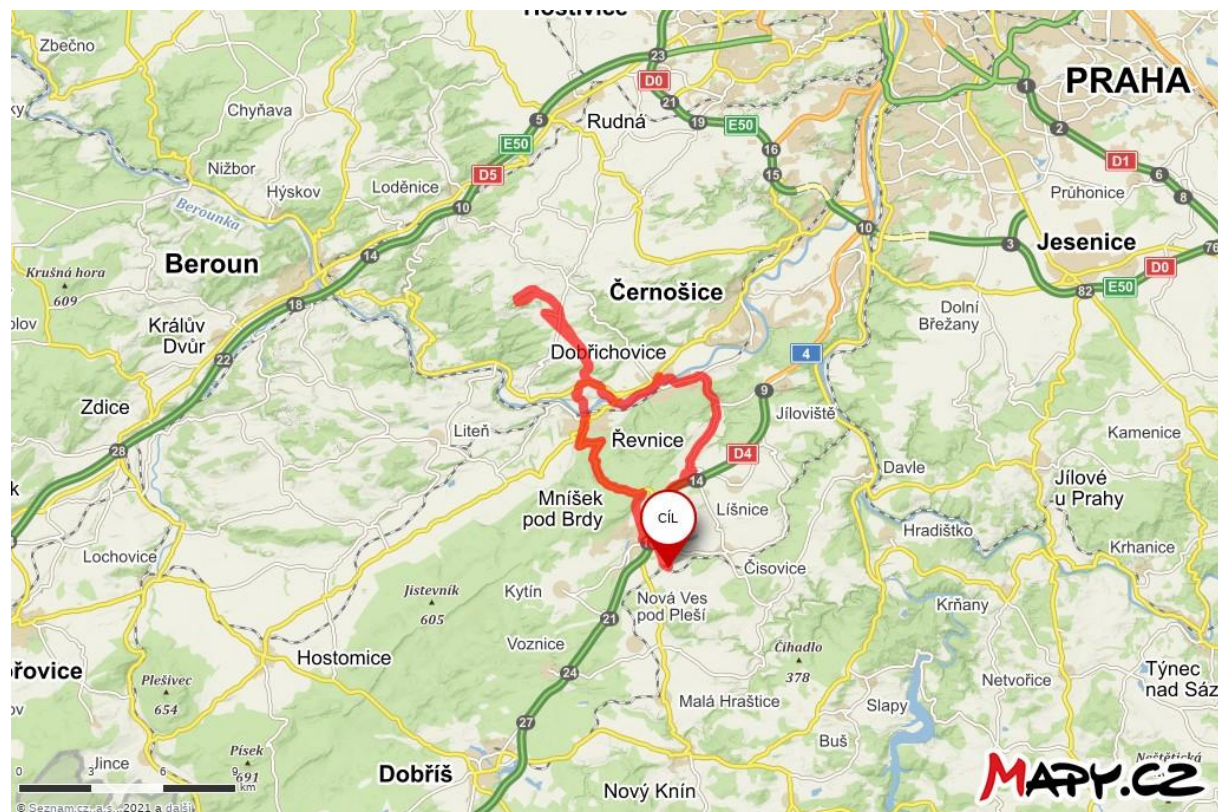
Rymaně, Penzion u Kašných 9,30 ... od Penzionu u Kašných sjíždíme k dálnici – nejprve souběžně vpravo, pak podjezd a souběžně vlevo do Řitky ... Helena nebyla doma ... okolo Černolických skal s výhledem na Cukrák ... pokračujeme do Všenor ... lávkou prof. Karla Lewita přes Berouнку do Dobřichovic ... V Dobřichovicích – Letech mýjím Pivovar MMX - *V jednom objektu je společně pivovar i hotel a restauraci. Celoročně jsou na čepu tradiční piva plzeňského typu, příležitostně i speciální sváteční piva* ... a dále po I/116, pak doprava kolem Mořinky přes Mořinu do cíle – lom Velká Amerika.

Vápencový lom, přezdívaný jako český Grand Canyon, je dlouhý asi 750 m, široký 150 m a hluboký až 80 m. Na jeho dně se nachází dvě navzájem propojená jezírka s průzračnou vodou a hloubkou cca 10 m. Zajímavostí je, že se zde natáčel film Limonádový Joe nebo Akumulátor 1. Místní scenérie slouží i zahraničním štábům. Přibližně od konce 19. století se zde těžil mimořádně kvalitní vápenec, který se využíval ve stavebnictví, hutnictví nebo cukrovarnictví. Těžbou docházelo k prohlubování lomu a drobné stěny hrozily sesuvem, který v roce 1963 skutečně nastal. Báňský úřad poté těžbu zastavil.

Označení Amerika souvisí s americkým způsobem těžby, kdy z hlavní chodby se pak kopaly odbočky. Podzemí je tak protkané kilometry chodeb.

Vstup do lomu je z důvodu nebezpečí úrazu zakázán. Po dohodě se společností Lomy Mořina nebo občanským sdružením Hagen-Mořina OS je možné domluvit prohlídku podzemí

... cestu zpátky (po obědě v Mořině) jsme si zkrátili po I/116 přes Mníšek pod Brdy - 44,0 km

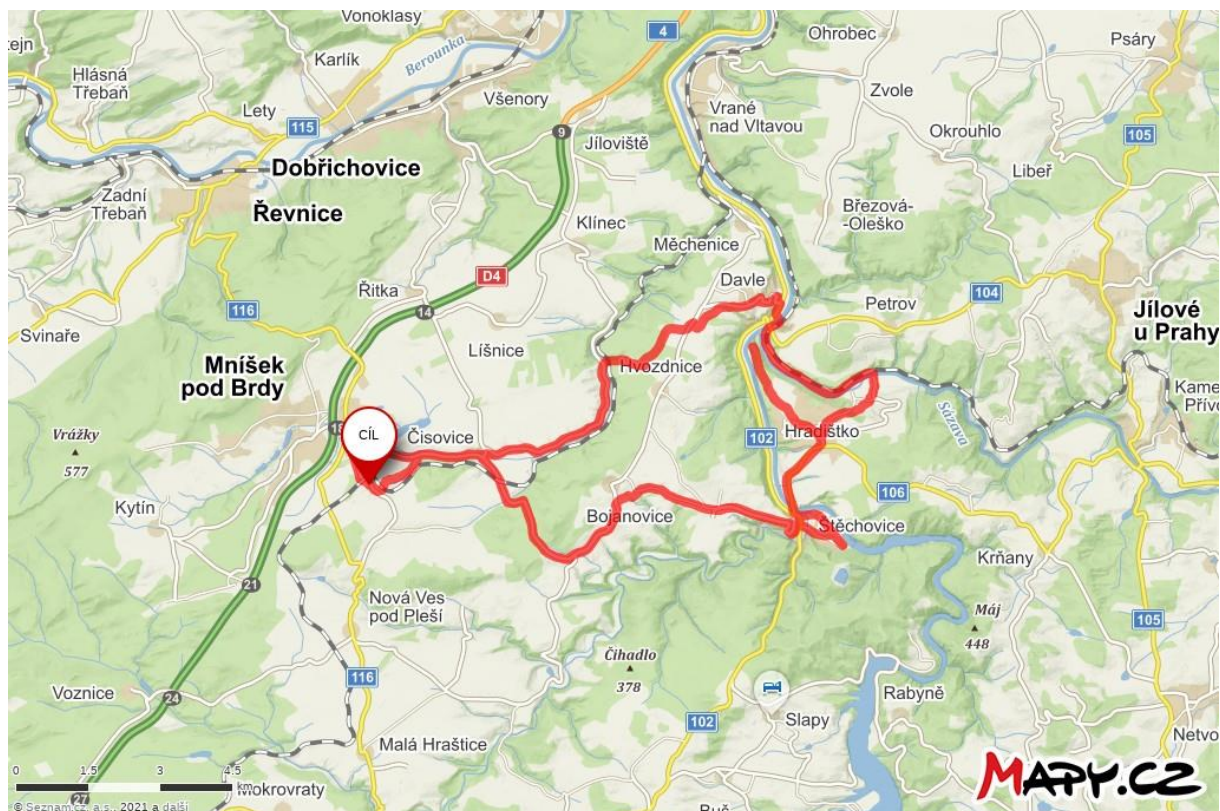

12. 08. 2021

Rymaně, Penzion u Kašných 9,30 ... od Penzionu u Kašných sjíždíme k místní části Hladový vrch a pak doprava na cyklostezku 8130 „Mníšecko-Č“ ... v Čisovicích odbočujeme na Bratřínov a kolem Masečina sjíždíme do Štěchovic ... značená cykloturistická cesta končí před vrátnicí elektrárny ... přestože jsou již exkurze obsazeny, děvčatům se daří uprosit 82-letého průvodce, který nás vezme mimo pořadí na prohlídku:

*Přečerpávací vodní elektrárna Štěchovice pracuje mezi vodní nádrží Štěchovice a vodní nádrží Homole na stejnojmenném kopci. Původní elektrárna byla zprovozněna v roce 1947, v roce 1991 však byla odstavena pro zastaralost. V letech 1992–97 proběhla výstavba nového samostatného objektu elektrárny v prodloužení trubních přivaděčů z horní nádrže na vrchu Homole ... po prohlídce pokračujeme na Hradištko, kde je vyhlášená restaurace U Petra ... informace nelhaly, což jsme prověřili osobně ... po obědě pokračujeme k archeologickému nalezišti Sekanka: *Trhové městečko Sekanka patřilo k nedalekému Ostrovskému klášteru na ostrově sv. Kiliána. Existovalo jen krátce - vzniklo během 13. století a jeho obyvatelé jej opustili během braniborského rabování (1278–1283). Místo patří mezi nejvýznamnější archeologické lokality z období středověku, je mimořádným dokladem města zaniklého v raném stadiu svého vývoje. Dodnes jsou zde patrné valy, příkop a zbytky kamenného opevnění. Opevnění se soustředilo na jižní, přístupovou stranu; z ostatních stran bylo městečko chráněno strmými skalnatými srázy k Vltavě a Sázavě* ... kromě informačních cedulí se nic nedochovalo (asi zde chybí Balcar) a tak jedeme k vyhlídce na soutok Vltavy a Sázavy... zpět se vracíme přes Davli (při sjezdu Mirka odrovnala zadní brzdu) a dále po „Mníšecká-M“ přes Sloup a Bojov (při přejezdu brodu Bojanovského potoka spadla Jana) ... pak se již do třetice nic nestalo - 42,0 km*

13. 08. 2021

Polykači kilometrů - Čápová Hana, Forejtník Eda, Forejtníková Jana, Luštincová Věra, Luštinec Láďa, Stará Milada, Starý Mirek, Stoklásková Mirka:

Rymaně, Penzion u Kašných 9,30 ... od Penzionu u Kašných vyrazili na kolech do Mníšku po Brdy na zámek a do cukrárny - 6,0 km

Ti druzí - Hejnová Irena, Hejna Radek, Žatecká Hana, Žatecký Roman:

Rymaně, Penzion u Kašných 10,00 ... od Penzionu u Kašných vyrazili pěšky do Mníšku po Brdy do zahradnictví, do cukrárny a na zámek - 6,0 km

Zámek vznikl úpravou stávající tvrze, která sloužila k ochraně a bezpečnosti kupeckých karavan na obchodní trase z Bavor do Prahy. Stavbu však v roce 1639 zničila švédská vojska a tak v letech 1656-72 nechal nový majitel Servác Engel z Engelsflussu sídlo opravit a vtisknout mu novou zásadní podobu. Poslední úpravy proběhly v letech 1910-11 podle návrhu Matěje Blechy.

Dnes je to čtyřkřídý objekt se třemi nárožními šestibokými věžemi. Kolem se rozkládá park s rozlehlým rybníkem.

V rámci prohlídkových tras se seznámíte s bydlením drobné šlechty na počátku 20. století. Zajímavostí je, že se v okolí zámku odehrává děj knihy Kája Mařík.

Na zámku probíhala živá ukázka sokolnictví, s možností si představované sovy vzít na ruku (chráněnou rukavicí) a pohladit si je.

A dovolená je u konce

19. 08. 2021

Čápková Hana, Dibelková Hana, Filipová Soňa, Hejna Petr, Hejnová Irena, Hejna Radek, Luštinová Věra, Luštinec Láďa, Stará Milada, Starý Mirek, Žatecký Roman.

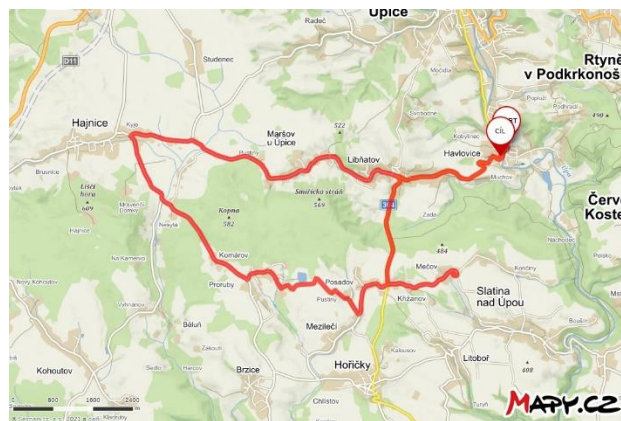
První vyjížďka po dovolené : Havlovice – U vodníka – původně jsme chtěli jet do Radvanic, ale počasí neslibuje nic moc, tak vezmeme za vděk silnicím ... nejprve do Úpice, pak přes Radeč směrem na Trutnov ... na Bojišti odbočujeme doleva a končíme na Gablenci ... datumově posunutá VP má Soňa ... po odpočinku vyrážíme zpět, nejprve po traverzu k silnici k hygieně ... pak podél parku a znova po silnici až k bývalé poliklinice ... konečně jsme na cyklostezce mimo silniční provoz ... před mostem k bývalé Kaře odbočujeme doprava na Vysokou stráň ... do silničního provozu se napojujeme až za elektrárnou a pak již do Úpice po I/14 a Havlovic po II/304 ... končíme (silné jádro) na hřišti - 35,0 km

26. 08. 2021

Čápová Hana, Dibelková Hana, Filipová Soňa, Hejna Petr, Hejnová Irena, Hejna Radek, Luštinová Věra, Luštinec Láďa, Stará Milada, Starý Mirek, Žatecký Roman.

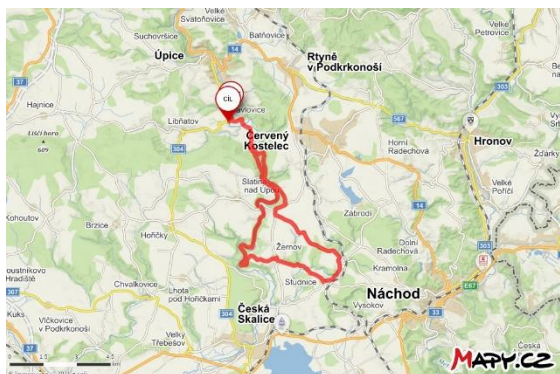
Havlovce – U vodníka – blíží se déšť – hledáme jen asfaltové silnice ... nejprve do Libňatova, pak přes Maršov u Úpice (klasické VP v Pustinách) až na začátek Hajnice ... zde odbočujeme doleva míříme přes Komárov do Prorub ... šup z asfaltu do přírody kolem rybníka Mezleč ... opravdu v přírodě po jetelovém poli ... napojujeme se na zpevněnou 4090 do Posádova (občerstvení Klídek ve čtvrtek zavřeno) ... přes Křižanov do Mečova ... v občerstvení „Kurník“ je sice ve čtvrtek zavřeno, ale zachránili nás před deštěm i žízni a mimořádně nám otevřeli ... když se vyčásilo vracíme se přes Křižanov a Libňatov do Havlovce (za sucha) - 27,0 km

06. 09. 2021- hurá na uzené

Čápová Hana, Dibelková Hana, Filipová Soňa, Hejna Petr, Hejnová Irena, Hejna Radek, Luštinová Věra, Luštinec Láďa, Stará Milada, Starý Mirek.

Havlovce – U vodníka – jedeme na uzené ... cyklotrasou 4018 nejprve k přístřešku Slatinský mlýn ... pak po Bathildině cestě přes Červený most a před Bílým mostem odbočujeme doleva na silnici a cyklostezku 4057 až do Žernova a následně do Studnice do Vackova řeznictví ... zde baštíme v cíli výpravy (a hlavně pořizujeme zásoby na domů) ... zpět se vracíme přes Řešetovu Lhotu, Bakov a Všeliby (po 4056) do Červené Hory ... zde se odpojili Staří a zbytek (větší) míří kolem Žebráckého vodopádu po Svatojakubské cestě a pak po „Poznávacím okruhu U nás“ domů - 28,0 km

09. 09. 2021

Čápová Hana, Dibelková Hana, Filipová Soňa, Hejna Petr, Hejnová Irena, Hejna Radek, Kollertová Alena, Luštincová Věra, Luštinec Láďa, Stará Milada, Starý Mirek, Stoklásková Mirka, Žatecký Roman.

Havlovice – U vodníka – tajný výlet ... do Kobylince, kolem Hejnova nového lesa, pak polními cestami až ke stálému VP v Pustinách ... pak po silnici III/3041 jedeme do Hajnice, ale nezastavujeme a míjíme restauraci a pokračujeme až k silnici II/37 k Trutnovu ... naštěstí po 100 metrech odbočujeme doleva a jedeme přes Horní a Dolní Žďár do Prostředních Starých Buků ... u kapličky odbočujeme doprava a lesní cestou kolem fotbalového hřiště dojedeme k cíli tajného výletu – restaurace U muflona u nádrže Dolce III ... zde se podělíme o poslední porci polévky a 8 bramboráček (utopence, nakládaný hermelín a tlačenko již někdo snědl) ... domů vyrážíme kolem nádrží Dolce II a Dolce II, přes Dolníky na Bojiště ... podjíždíme II/37 a pod Houskou a přes Prostřední vrch s poslední zastávkou u Pomníku obětím války 1866 do Starého Rokytíku ... V Radči mizíme ze silnice do Úpice a přes Krétu a pod Svobodným do Kobylince a jsme doma - 45,0 km

16. 09. 2021

Čápová Hana, Dibelková Hana, Filipová Soňa, Hejna Petr, Hejnová Irena, Kollertová Alena, Luštincová Věra, Luštinec Láďa, Stoklásková Mirka, Žatecký Roman.

Havlovice – U vodníka - bude nebo nebude ? (pršet) ... vyrazíme kolem Jindry, přes most k chatám v Náchodci ... pak doleva po modré a hned Pod Kramflekem doprava po zelené (Svatojakubské) cestě - 1.VP ... u Stolínských továren v Červeném Kostelci chvíli po státní silnici směr Červená Hora a jakmile to jde odbočujeme přes Olešnici ke kiosku u Špinky ... zde při 2.VP stále neprší a tak se vracíme na hráz Špinky a po cyklotrase 4095 Cestou Boženy Němcové do Kramolny a Alejí Kateřiny Zaháňské k Náchodskému zámku ... všechny turistické a cyklistické trasy jsou uzavřeny, tak bereme za vděk procházkou jednotlivými nádvořími, vyhlídkou na medvědy (byli zalezlí) a vracíme se zpět ... krátké zastávky u obory Zámecký kopec - *v bývalém areálu letního kina u Náchodského zámku, ve které žijí mufloni obecní a daňci skvrnití* a u Vojenského hřbitova Náchod - *který se nachází 900 metrů západně od náchodského zámku v ulici Alej Kateřiny Zaháňské. Má rozlohu 577 m² a je chráněn jako nemovitá Kulturní památka České republiky. Hřbitov byl založen roku 1867 na západním okraji zámeckého parku v aleji na místě staršího pohřebiště s ostatky vojáků zemřelých roku 1762 za sedmileté války* ... pak už jen nejkratší cestou přes Kramolnu, Trubějov, Olešnici, Mstětín, Náchodec a kolem Jindry domů ... trasa Hany Dibelkové - 34,0 km

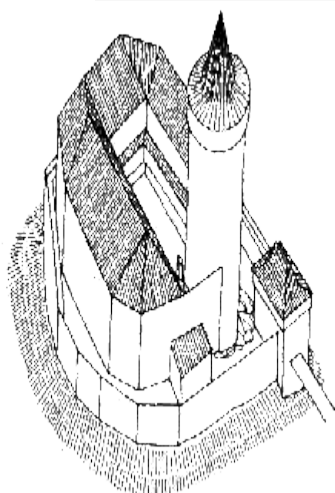
23. 09. 2021

Čápová Hana, Dibelková Hana,
Filipová Soňa, Hejna Petr, Hejnová Irena,
Hejna Radek, Kollertová Alena,
Luštincová Věra, Luštinec Lád'a, Stará
Milada, Starý Mirek, Stoklásková Mirka,
Žatecký Roman.

Havlovice – U vodníka ... dnes to nebude o kilometrech, ale o historii a současnosti hradu Vízmburk ... vyrazíme kolem školy, přes Popluží k odpočinkovému místu Podhradí ... po krátké VP odjíždíme k dnešnímu cíli sanované zřícenině hradu Vízmburk, kde nás čeká prohlídka s výkladem:

Dějiny hradu a panství

Počátky osídlení severovýchodních

Čech jsou zřejmě spjatí s knížetem Břetislavem I. (1035-1055). Za jeho vlády vznikla v Čechách a na Moravě síť správních hradisek.

Mnohá z nich byla zřejmě založena úplně nově. Mezi ně

snad patřila i Jaroměř, nesoucí jméno Břetislavova strýce (či stejnojmenného syna) Jaromíra a další. Osídlení však stále nevykračovalo za hranice příznivých poloh. Tam se odvážilo až ve 13. století. V 60. letech pronikli čeští kolonisté s podporou moravských pánů ze Švábenic a zderazských křížovníků Božího hrobu na Trutnovsko. Vznikl Trutnov. Začali sem pronikat také osadníci ze Slezska, kteří stáli u

zrodu města Hostinného, či Bolkova. Vlastní Vízmburk založil pan Tas, nebo snad už jeho otec, pan Petr ze Skalice. Pocházel z významného rodu pánu erbu třmene, který držel purkrabství, t.j. správu v Kladsku, i jinde už ve 12. století. Jednalo se o poměrně velké panství. Jeho nejvýznamnější a nejbohatší součástí bylo

asi městečko Úpice. Dále pod Vízmburk patřily vsi Bohuslavice, Rubínov, Suchovršice, Radeč, Studenec, Kyje, Brusnice, Maršov, Libňatov, Havlovice, Slatina, Boušín, Rtyně, Bohdašín, Batňovice, Zálesí, Svatoňovice, Petrovice, Sedloňov a Žaltmaň s tvrzí. Kdo ale byl pan Tas? Je nepochybné, že budil pozornost nesrovnatelně větší, než další pánové na Vízmburku. Zmiňují se o něm nejen Dalimil, ale i zbraslavský kronikář Konrád. Z jejich poznámek vyplývá, že Tas rozhodně nebyl nevýznamnou postavou a že zastával v době, kdy měl být zavražděn (1304), poměrně významný úřad královského podkomořího, t.j. správce měst, panovnických klášterů a královských panství. Také se měl účastnit odboje proti Braniborům. Jenže jinak o něm víme pouze z jedné královské listiny z roku 1289, z čehož by se spíš mělo usuzovat, že se ke dvoru dostal až poměrně pozdě. Stoupal za to poměrně rychle nahoru, neboť v následujících letech patřil k čelným představitelům Václava II. v Polsku, kde zastával starostenské úřady. Dědicem otcovského jmění se stal jeho syn Jaroš, který zdědil po otci prudkou a násilnickou povahu, a tak na něj záhy pršely stížnosti klášterů až do Říma. Jaroš se totiž podílel spolu se svými sousedy na útisku statků zderazského kláštera, které ležely v okolí. Uvažuje se proto, že nakonec byl nucen hrad s panstvím prodat. Pak vystřídal hrad patrně několik majitelů, až se jeho majiteli stali roku 1330 páni z Dubé. Od roku 1420 byl pánem Vízmburku Jiří z Dubé. Ten se zařadil k významným představitelům sirotčí šlechty, což mu vyneslo nevídanou pozornost ze strany slezských sousedů, kteří se mstili za husitské výpady. Hrad přežil sice husitskou revoluci, ale jeho okolí bylo několikrát vyplněno slezskými oddíly. A byla to právě slezská knížata a měšťané z Lužice a Slezska, kteří nakonec rozhodli o osudu hradu. Stalo se to ovšem trochu netradiční cestou: místo vojenské výpravy prostě Vízmburk a některé další hrady v okolí vykoupili a po dohodě s majiteli pobořili. Tak se roku 1447 skončila historie hradu Vízmburka. A zanedlouho vyhasl i rod, který je tak dlouho držel.

Pak nás již čekala fantastická
pečinka a – cesta domů – 7,0 km

28. 09. 2021 – celodenní výlet

Čápová Hana, Dibelková Hana, Hejnová Irena, Hejna Radek, Luštincová Věra,
Luštinec Láďa, Stoklásková Mirka, Žatecký Roman.

Havlovice – U vodníka ... na rozdíl od minulého čtvrtka dnes se pokusíme nějaké kilometry dohonit ... vyrazíme kolem rybníka Jindra a klasicky Bathildinou cestou (4018) jedeme až k Bílému mostu ... za mostem doprava a asfaltkou do Ratibořic, kde se za parkovištěm znovu napojujeme na 4018 a jedeme do České Skalice a kolem Muzea Boženy Němcové do Malé Skalice ... kopilot Mirka na převedla podchodem pod E67 a pokračujeme přes Říkov, Doubravici u České Skalice, Zvole a Rychnověk do prvního dnešního cíle – **Ptačí park Josefovské louky:**

Na loukách mezi Metují a starou Metují se rozkládá významná ornitologická oblast zvaná ptačí park. Na těchto loukách je unikátní více jak sto let starý systém, pomocí kterého je možné regulovat hladinu spodní vody. Tento systém umožňuje udržovat na loukách mokřady, které pomůžou k návratu mokřadních ptáků do dříve zaplavované oblasti v nivě Metuje. V parku se nachází ornitologické pozorovatelný a informační tabule

... poté po 4034 přes Josefov na oběd do Zelené káry u Josefovského mostu (přes všechny cedule, že nás vítají bylo zavřeno) ... nezbývá nám nic jiného, než pokračovat do druhého cíle – **Železniční muzeum Výtopna:**

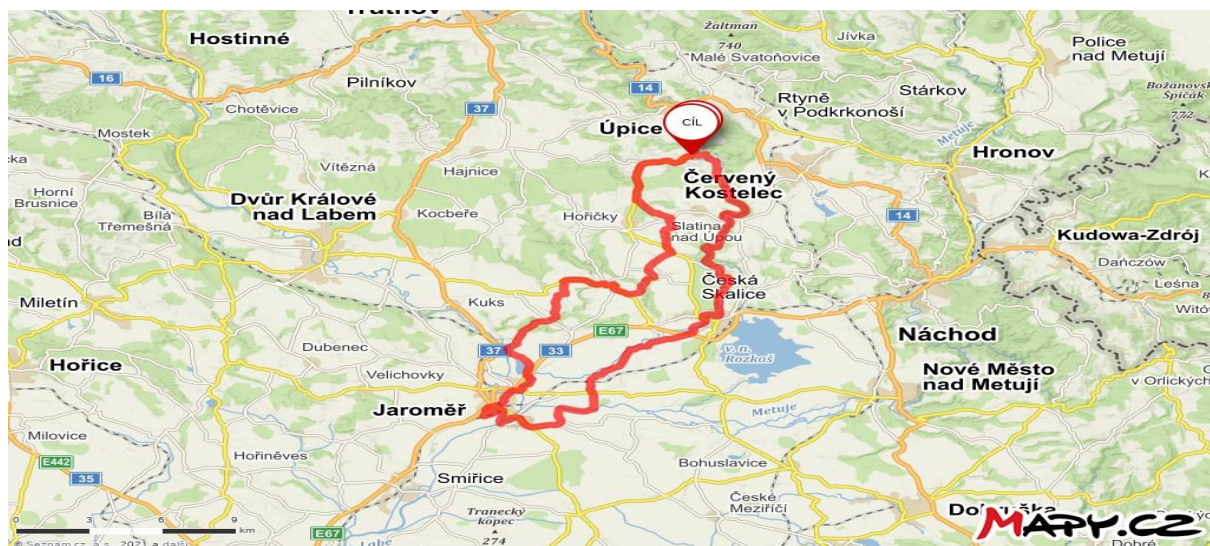
V historické výtopně nádraží v Jaroměři je umístěno muzeum železnice. Návštěvu můžete absolvovat s průvodcem nebo sami. Každý exponát je opatřen informační tabulkou, kde se dozvíte základní fakta. Mezi nejvýznamnější exponáty patří jediná dochovaná česká parní ozubnicová lokomotiva z roku 1901 a akumulátorová lokomotiva z roku 1916.

... po prohlídce vyrazíme na zpáteční cestu ... první, v podstatě mírnou, dešťovou přeháňku přežíváme kryti střechami nového autobusového nádraží (čas využíváme k lehké svačince) ... druhou pak v **Restauraci Říční a sluneční lázně Na Úpě:**

- Zrekonstruovaná restaurace je ideální pro pořádání soukromých a firemních akcí. Využít můžete nohejbalové a volejbalové hřiště, kolem probíhá Labská cyklostezka. V restauraci je dostupné wi-fi připojení, jukebox a velká televize, kde se konečně můžeme najíst

... domů se vracíme po 2. Labské kolem Jaroměřského rybníka a pak po modré přes Běluň a Krabčice do Chvalkovic ... cestou už nás dohonal pořádný lijavec a tak zahaleni do pláštěnek pokračujeme k Větrníku ... před ním odbočujeme doleva a přes Světlou a Litboř jedeme do Křižanova ... pak nás již čeká jen sjezd do Libňatova, malý kopeček u odbočky do Muchova a jsme doma – 64,0 km

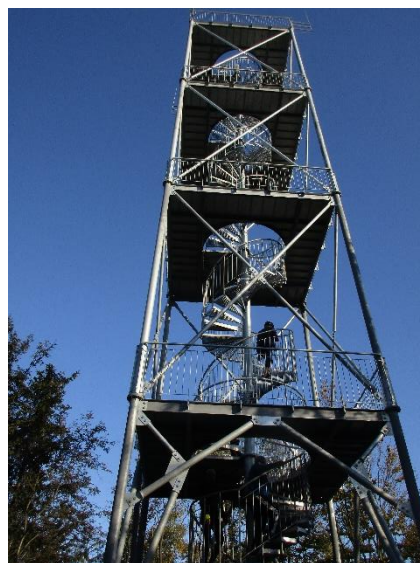

28. 09. 2021 – tajný výlet

Čápová Hana, Filipová Soňa, Dibelková Hana, Hejnová Irena, Hejna Radek, Hejna Petr, Kollertová Alena, Stará Milada, Starý Mirek, Stoklásková Mirka, Žatecký Roman.

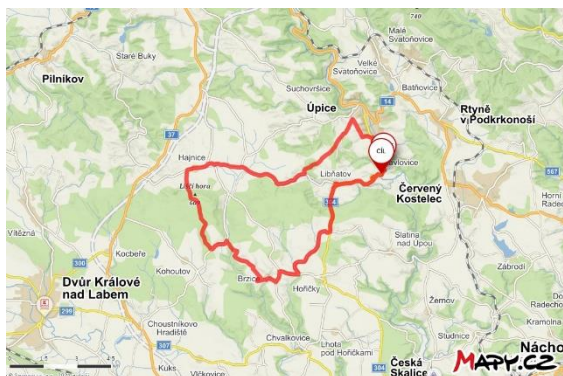
Z místa tradičního startu kolem školy, přes dřevěný most U Lávky jedeme do Úpice ... po silnici na Trutnov a před Restaurací Suchovršice odbočujeme doprava a stoupáme ke křížku ... po poradě pokračujeme směrem na Velké Svatoňovice, kde na odpočinkovém místě Velké Svatoňovice máme I. VP ... po občerstvení pokračujeme po modré a následně po 4090 do Starého Sedloňova ... pak zase chvíli po asfaltu a U Buku odbočujeme doleva a po žluté turistické, respektive zelené cyklo 4029 stoupáme k rozcestníku Na Horách (622 m n.m.) a dále po 4029 k rozcestníku Bílý kůl (690 m n.m.) ... po poradě využíváme krásného počasí a odbočujeme k rozhledně Žaltman (739 m n.m.) ... nádherné výhledy oslavíme II. VP ... při zpáteční cestě hřebenovkou 4091 na jihovýchod kolem Bunkru Pod Kolčarkou a věznice Odolov jsme zakufrovali a vyrazili sice stejně značenou 4091 směrem na severozápad k Jestřebí boudě ... ještě byla šance vše zachránit a po červené dojet do Markoušovic, ale u Paseky - Na špici jsme zakufrovali podruhé a sjeli do Slavětína ... mohli jsme stoupat zpět k Markoušovické rozhledně, nebo sjíždět dále do Radvanic ... rozhodl směr dolů – tak pokračujeme do Radvanic a po 4093 pod Kuprovkou ke Staré Jívce ... u křižovatky s červenou turistickou Mirek píchnul (dnes již podruhé) a tak musel volat o asistenci doprovodného vozidla, ostatní pokračujeme dále a po státní silnici vystoupáme do Odolova ... Čápová Hana, Filipová Soňa, Dibelková Hana a Kollertová Alena jedou kolem Kamenice (491 m n.m.) směrem na Rtyni v Podkrkonoší a kolem Krákorky a přes Popluží domů, Hejnová Irena, Hejna Radek, Hejna Petr, Stoklásková Mirka a Žatecký Roman si vybrali cestu přes Strážkovice, Petrovice, Malé Svatoňovice a Úpici rovněž do Havlovic (345 m n.m.) – 41 km.

Nejznámější, nejnavštěvovanější a nejvyšší místo Jestřebích hor je rozhledna Žaltman, jinak také nazývaná Hexenstein (740 m.n.m.). Rozhledna dosahuje výšky 22 metrů a můžete se těšit na super výhledy. Na místě původní rozhledny z roku 1967, která byla demontována v roce 2019, byla postavena nová, která byla slavnostně otevřena 24. září 2020.

Pokud vystoupáte po 120 schodech na vrchol rozhledny Žaltman, před vámi se otevře nádherný výhled na Krkonoše, Broumovskou vrchovinu s Ostašem, Javoří hory i Adršpašsko - teplické skály, Orlické hory, Kralický Sněžník, Trosky, Stolové hory v sousedním Polsku, vodní nádrž Rozkoš a někdy dohlédneme až do oblasti u Hradce Králové.

Jestřebí hory se nacházejí v Královéhradeckém kraji nedaleko měst Trutnov a samotný Žaltman najdete uprostřed lesů poblíž obcí Radvanice (4 km), Malé Svatňovice (4 km) či Odolov (8 km).

07. 10. 2021

Čápová Hana, Filipová Soňa, Dibelková Hana, Hejnová Irena, Hejna Radek, Hejna Petr, Kollertová Alena, Luštincová Věrka, Luštinec Lád'a, Stará Milada, Starý Mirek, Stoklásková Mirka, Žatecký Roman.

Z místa tradičního startu kolem školy, po havlovické cyklostezce, přes dřevěný most U ávky jedeme do Úpice ... zde z Regnerovy ulice stoupáme doleva na Močidla ... před čp. 124 však opouštíme jak Poznávací okruh U nás, tak také kola a pěšky prolezeme údolí (sjet se to nedá) a dostáváme se na cestu ke Hvězdárně ... pak po cyklostezce 4092 přejedeme kopec a sjíždíme do Maršova u Úpice ... pokračujeme po silnici až do Hajnice kde odbočujeme k Barevným domkům a stoupáme po 4322 pod Liščí horu, kde nás čeká VP a krátký odpočinek.

← Pak pokračujeme včetně Věřčíných oblíbených bahenních koupeli k silnici na Vyhnánov s následným odbočením do Běluně ... kolem Čisté vody pokračujeme kolem Zákoutí až do Brzic ... z Brzic doleva na Trutnov, včas doprava na Hoříčky a opět včas doleva a přes Mezilečí, Posadov a Křižanov najíždíme na II/304 do Libňatova a Havlovic ... cestou začíná krápat a tak se jedeme schovat k Sašovi Rybakovi do restaurace U Lávky ... překvapivě má i tlačenu (pro chlapy) respektive hranolky s Balkánem (pro dámy) a tak tady rádi chvíli vydržíme – 35 km.

21. 10. 2021 – Mosty

Čápová Hana, Filipová Soňa, Dibelková Hana, Hejnová Irena, Hejna Radek, Hejna Petr, Luštinec Lád'a, Luštincová Věrka, Stoklásková Mirka, Žatecký Roman.

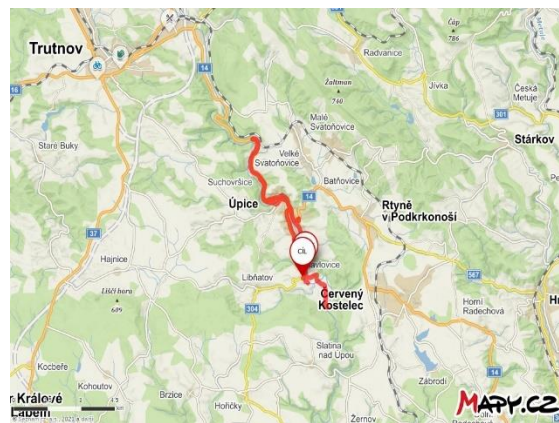
Z místa tradičního startu U vodníka, vyrazíme na tradiční každoroční ukončení sezóny po Havlovických a Úpických mostech. Podle mapování z roku 2017 je jich 24. Vzhledem k různým stavebním pracím, uzavírkám cest ale i mostů z hlediska jejich havarijního stavu a také z hlediska krátkého času, který nám byl vyměřen před večerí u Lávky, letos cestu poněkud zkracujeme a některé mosty vynecháme. Nenecháme si však ujít náhradu původní (dnes již neexistující) lávky v Suchovrších lávkou novou:

Pak již následoval urychlený přesun k Sašovi Rybakovi do restaurace U Lávký, a za dobrého jídla a pití zhodnocení celého roku 2021. →

Přestože s elektrikářem **Zdeňka Honzerová** (*27.03.1938) již pravidelně nejedí, zůstává věrná svému klasickému kolu Oregon Lady – (od 18.04.2012) a ukrajuje pravidelně své kilometry:

5. rok: 18.4.2017 - tachometr 7.317 km

6. rok: 18.4.2018 - tachometr 8.568 km
(za rok najeto 1.428 km)

10.000 km najeto k 20.04.2019

12.000 km najeto k 06.08.2020

Od 18.04.2019 do 18.04.2020 najeto dalších 1.452 km

V 83 letech, na začátku sezony (27. 03.2021) na tachometru 12.700 km a k 16. 09.2021 na tachometru 13.660 km

A vůbec nejvíc nám průměr kazí se svými letošními **3.900 km** Eva Friebeľová !!!

* * * * *